

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 403: Công Phu Niệm Phật, Tuy Chưa Thể Đạt Đến Mức “Niệm Mà Không Niệm”. Nhưng Nếu Hạnh Nguyên Chân Thiết, Nương Vào Bi Nguyên Lực Của Đức Di Đà Tiếp Dẫn Vãng Sanh, Liên Đồng Với A Bộ Bạt Trí, Tức Là Địa Vị Viên Giáo Sơ Trụ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 034)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Công phu niệm Phật, tuy chưa thể đạt đến mức “niệm mà không niệm”, nhưng nếu hạnh nguyên chân thiết, nương vào bi nguyên lực của Đức Di Đà tiếp dẫn vãng sanh, liên đồng với A Bộ Bạt Trí, tức là địa vị Viên giáo Sơ trụ.】

Đây là chỗ thù thắng vô bì của pháp môn niệm Phật, mười phương tất cả chư Phật Như Lai đều đồng thanh tán thán, đạo lý chính là ở chỗ này. Tu các pháp môn khác, bất luận là tu pháp môn nào, nhất định phải đạt đến mức “niệm mà không niệm” thì mới được thọ dụng, mới xem là thành tựu. Nếu “niệm” và “vô niệm” vẫn là hai chứ không phải một, thì quý vị sẽ không được thành tựu, không đạt được sự thọ dụng. Nói cách khác, thảng hoặc quý vị trải qua vẫn là thảng hoặc của phàm phu sinh tử, quý vị không phải là Phật Bồ Tát. Nếu quý vị thật sự đạt đến mức “niệm mà không niệm”, niệm và vô niệm là một chứ không phải hai, thì xin chúc mừng quý vị, quý vị đang sống cuộc sống của Bồ Tát, cuộc sống của chư Phật, điều đó không còn gì để nói nữa. Đối với phàm phu thì thật sự quá khó, phàm phu khởi tâm động niệm đều là vọng niệm, đều là phân biệt, đều là vọng tưởng, đều là chấp trước; đạo lý bày ra ngay trước mắt nhưng lại làm không được. Pháp môn niệm Phật này thì được! Chưa đạt đến công phu này, chưa đạt đến công phu này thì mang theo nghiệp (đời nghiệp)! Chỉ cần quý vị hội đủ ba điều kiện Tín - Nguyên - Hạnh. Tôi thật sự tin tưởng, từ thế giới Ta Bà qua mười vạn ức cõi Phật về phương Tây, nơi đó thật sự có thế giới Cực Lạc, thật sự có Đức Phật A Di Đà, thật sự có rất nhiều người niệm Phật đều đã vãng sanh về nơi đó; tôi thật sự tin tưởng, một chút cũng không hoài nghi, như

vậy là “Tín” đã đầy đủ. Tôi nguyện ý đi, tôi nguyện ý xả bỏ lục đạo luân hồi hiện tại, tôi nguyện ý xả bỏ mười pháp giới hiện tại, phải có cái nguyện này. Có rất nhiều người tu Thiền cốt để “minh tâm kiến tánh”; lại có một số người tu Mật mong cầu “tức thân thành Phật”, đó là gì? Là mười pháp giới buông không xuống; minh tâm kiến tánh, tức thân thành Phật đều vẫn ở trong mười pháp giới (*). Tầm nhìn của Tịnh tông rất sâu rộng, chí hướng vô cùng to lớn: trong mười pháp giới có mời gọi tôi làm Phật, làm Bồ Tát, tôi cũng không cần! Tôi thấy đều xả bỏ, tôi muốn đến thế giới Cực Lạc, đi gặp Đức Phật A Di Đà. Lục đạo, mười pháp giới thấy đều buông xuống, vậy thế gian này còn có gì mà buông không xuống! Quý vị có chút xíu tài sản thì thắm vào đâu, tài phú của quý vị có thể so sánh với Đại Phạm Thiên Vương được chăng? Kém xa lắm! Đại Phạm Thiên Vương, trong kinh nói “đem bảy báu của Đại thiên thế giới ra bố thí”, ngài làm được, ngài có; quý vị có được bao nhiêu của báu? Két sắt ngân hàng lớn chừng đó, tôi thấy đựng một thùng đã là ghê gớm lắm rồi, cái đó thì tính là gì! Bảy báu của ngài nhiều đến mức phải dùng cả Đại thiên thế giới mới chứa hết, vậy mà ngài còn buông xuống được, quý vị mê đắm một chút xíu như vậy thì thật quá đáng thương! Nhất định phải thấy đều buông xuống, buông xuống rồi, quý vị sẽ được bốn nguyện oai thần của Phật A Di Đà gia trì, Phật lực mới gia trì lên được. Quý vị không chịu buông xuống, kháng cự lại, Phật lực muốn gia trì cho quý vị nhưng bị quý vị làm chướng ngại, Phật lực không gia trì được; thấy đều buông xuống thì liền được bốn nguyện oai thần của Phật A Di Đà gia trì, tiếp dẫn vãng sanh. Nếu công phu của quý vị tốt, sự tiếp dẫn vãng sanh này tùy thời đều có thể đi, muốn đi lúc nào thì liền đi lúc đó, không nhất định phải đợi đến lúc mạng chung, lúc nào cũng có thể đi được.

Khi đến thế giới Cực Lạc Tây Phương, tuy quý vị là đời nghiệp vãng sanh, phần trước nói “niệm mà không niệm”, quý vị chưa thể dung hợp thành một thể, chưa có công phu này; nhưng đến thế giới Cực Lạc Tây Phương, bốn nguyện oai thần của Phật A Di Đà gia trì cho quý vị, liền nâng đỡ quý vị lên thành Bồ Tát A Duy Việt Trí, ở đây gọi là A Bệ Bạt Trí. A Bệ Bạt Trí là hạng Bồ Tát như thế nào? Là địa vị Sơ trụ của Viên giáo. Sơ trụ của Viên giáo chính là Sơ địa của Biệt giáo. Cách giảng này của cư sĩ Giang Vị Nông, tôi không tán thành. Tại vì sao? Bởi vì ông ấy nói địa vị đó quá thấp. Viên giáo Sơ trụ, Biệt giáo Sơ địa, vẫn còn thoái chuyển. A Bệ Bạt Trí là bất thoái chuyển, bất thoái chuyển thì nên là Bồ Tát bậc nào? Bất địa, Bồ Tát Bất địa gọi là Bất Động Địa, vĩnh viễn không thoái chuyển. A Duy Việt Trí chính là A Bệ Bạt Trí, là như nhau; A Bệ

Bạt Trí là nói trong kinh Di Đà, A Duy Việt Trí là giảng trong kinh Vô Lượng Thọ, ý nghĩa đều giống nhau, chỉ là cách dịch không đồng. Rất nhiều chư vị Tổ sư Đại đức của Tịnh tông nói với chúng ta rằng đó là Thất địa trở lên; tôi suy nghĩ về cách giảng này thấy rất có đạo lý, không quá đáng; nếu không phải là Thất địa trở lên mà chư Phật Bồ Tát tán thán như vậy thì dường như hơi thái quá, người ta mới chỉ là Viên giáo Sơ trụ mà tán thán thì đã là quá đáng, còn nếu là Bồ Tát Thất địa thì sự tán thán đó không còn gì để bàn cãi. Chúng ta từ sự tán thán của mười phương tất cả chư Phật Như Lai, nên khẳng định rằng sanh đến thế giới Cực Lạc Tây Phương chính là cảnh giới của Thất địa trở lên. Lời nói này không phải là chúng ta không có lý do mà tùy tiện suy đoán ở đây, bởi vì chúng ta xem thấy trong Bốn Mươi Tám Nguyên của kinh Vô Lượng Thọ, trong Bốn Mươi Tám Nguyên nói với chúng ta rằng: chúng sanh ở mười phương thế giới sanh đến thế giới Cực Lạc Tây Phương, tướng mạo đều giống y như Phật. Thế giới Tây Phương là thế giới bình đẳng, thể chất giống nhau, thấy đều là thân sắc vàng tử kim. Tướng mạo giống nhau, tất cả sự thọ dụng giống nhau, trí tuệ thần thông đạo lực giống nhau, rõ ràng là gần giống như Phật. Quý vị phải biết, Bồ Tát Sơ địa so với Phật là kém xa lắm; Thất địa, Bát địa so với Phật thì gần giống, chúng ta gặt đầu tin tưởng, quả thật là gần giống, tiến đến rất gần, còn Sơ trụ thì khác biệt quá xa.

Điều này chúng ta tỉ mỉ suy nghĩ, chúng ta căn cứ vào kinh điển. Thế Tôn trước khi diệt độ đã nói cho hàng hậu học chúng ta Tứ y pháp, là “y pháp bất y nhân” (dựa vào pháp không dựa vào người). Chúng ta nương theo pháp, Bốn Mươi Tám Nguyên của kinh Vô Lượng Thọ, kinh Vô Lượng Thọ chính là pháp; căn cứ theo những gì nói trong kinh điển thì không giống như Viên giáo Sơ trụ, mà thật sự rất giống Bồ Tát Bát địa của Viên giáo, tất cả mọi thứ của ngài đều gần giống với Phật, điều này thực sự chân thật không thể nghĩ bàn. Đối nghiệp vãng sanh, vãng sanh Hạ hạ phẩm, sanh đến thế giới Cực Lạc Tây Phương đều là như vậy; điều này tôi đã nhiều lần tuyên giảng với chư vị ở trên bục giảng, tuyệt đối không phải do năng lực của bản thân mình, mà là hưởng phước của Phật A Di Đà, Phật A Di Đà đã nâng đỡ chúng ta lên để hưởng phước. Nếu không được thần lực của Phật A Di Đà gia trì, bản thân chúng ta vãng sanh sẽ ở địa vị nào? Là địa vị Sơ tín của Viên giáo, điều này cần phải biết, bởi vì thế giới Cực Lạc Tây Phương là Đại thừa Viên giáo, địa vị thấp nhất ở nơi đó là Bồ Tát bậc Sơ tín; dựa vào công phu của chính mình để vãng sanh thì khi sanh đến thế giới Cực Lạc Tây Phương sẽ là Bồ Tát bậc Sơ tín của Viên giáo. Tuy là Bồ Tát

bậc Sơ tín, nhưng Phật A Di Đà kéo một cái, liền kéo chúng ta đến thẳng chỗ của Bồ Tát Bát địa, điều này quý vị cần phải biết. Cho nên khi đến nơi đó đạt A Duy Việt Trí, chính là do nguyện lực của Phật A Di Đà gia trì, do Bốn Mươi Tám Nguyện gia trì. Chúng ta chiếm được phần lợi ích quá lớn này, thật sự không thể nghĩ bàn! Trong vô lượng pháp môn của mười phương thế giới thấy đều không có điều này, quý vị đi tra Đại Tạng Kinh cũng không thể tra ra được, duy nhất chỉ có pháp môn này, cho nên nó vô cùng thù thắng, được sự tán thán của tất cả chư Phật. Chúng ta gặp được pháp môn này, tin tưởng pháp môn này, phát nguyện tu học pháp môn này, đây đích thực là thiện căn, phước đức, nhân duyên từ vô lượng kiếp đến nay đã thành tựu. Nếu không phải như vậy, quý vị tuyệt đối không thể nào tin thọ. Phàm những ai tin thọ, trong đời này được đi vãng sanh, thấy đều là thiện căn, phước đức, nhân duyên trong vô lượng kiếp đến nay đã thành tựu.

Chú thích:

(*): Ở chỗ này, nghe qua có vẻ mâu thuẫn với giáo lý cơ bản, nhưng thực chất ở đây Lão Hòa thượng đang dùng pháp “**Khế cơ**” để cảnh tỉnh hành giả thời mạt pháp. Chúng ta có thể hiểu thâm ý của Ngài qua 2 khía cạnh vi tế sau:

1. “Kiến tánh” và “Thành Phật” cũng có nhiều tầng bậc (Theo pháp giáo của Thiên Thai Tông) Trong giáo lý Thiên Thai tông chia làm 4 giáo: *Tạng, Thông, Biệt, Viên*.

- Quả vị “Phật” của Tạng giáo và Thông giáo, tuy đã đoạn sạch Kiến Tư phiền não (không còn luân hồi Lục đạo) và Trần sa phiền não, nhưng **chưa phá được Vô minh**. Do đó, chư vị này vẫn nằm trong “Tứ Thánh Pháp Giới” (Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật), tức là **vẫn ở trong phạm vi của Mười pháp giới**, chưa vào được Nhất Chân pháp giới.

- Rất nhiều hành giả tu Thiên thời nay đạt được chút thanh tịnh liền tự cho là mình đã “Kiến tánh”, hoặc người tu Mật đạt được một số thần thông liền cho là “Tức thân thành Phật”. Nhưng thực chất, cao nhất họ cũng chỉ đạt đến cảnh giới Bồ Tát hay “Phật” của Tạng giáo/Thông giáo (vẫn ở trong 10 pháp giới), chứ chưa phải là cái “Kiến tánh” rốt ráo của Viên giáo.

2. Ngài đang nói đến “thực trạng” của người tu tự lực hiện nay Hãy để ý kỹ câu của Lão Hòa thượng: *“đó là gì? Là mười pháp giới buông không xuống”*. Ngài đang chỉ ra sự thật rằng: Có những người ngoài miệng thì nói tu Thiền để “minh tâm kiến tánh”, tu Mật cầu “tức thân thành Phật”, họ theo đuổi những pháp môn có mục tiêu vô cùng cao siêu. Thế nhưng, trong thâm tâm họ lại **“buông không xuống”** (vẫn còn dính mắc, phân biệt, chấp trước, còn thị phi nhân ngã). Vì cái tâm “buông không xuống” đó, nên dầu họ có hành trì pháp “Minh tâm kiến tánh” hay “Tức thân thành Phật”, thì kết quả đạt được cũng bị giới hạn bởi chính tâm lượng của họ. Cảnh giới họ chứng đắc (nếu có) cũng chỉ quẩn quanh trong Mười pháp giới mà thôi, không thể nào khế nhập Nhất Chân Pháp Giới được.